

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γιάννης κι' ο Μαρής
μιλούνε κι' άπορείς.

Γ.— Νά σ' έρωτήσω τὸ γιατί μᾶς έφυγες σάν κλέφτης,
θά ἦναι κόπος μάταιος. Εξέρω πῶς εἶσαι ψεύτης
καὶ τὴν ἀλήθεια δὲν τὴν λές ποτὲ σου σὲ κανένα.
Ταξεῖδι θάτανε κι' αὐτὸ ἀφ' τὰ συνειδημένα,
ταξεῖδι σχετιζόμενον μὲ συνδρομῶν ἀγῶνα.
ποῦ φεύγεις λάθρα γιὰ μιμνή και κάθεσαι λεχῶνα.

Μ.— Κάτσε νὰ σοῦ διηγηθῶ
τὰ πάντα ἐν ἐκτάσει.
Ἦθέλησα νὰ μιμηθῶ
τοῦ Χαμηδιῆ τὴ δρᾶσι
κι' ἐντεῦθεν εξαφανισθεῖς ἐν ὄρα τρικυμίας,
καὶ μ' ἐσβεσμένους τοὺς φανούς πάσης φιλοτιμίας,
καὶ ψάλλοντας τὰ ἐθνικὰ θροπάρια καὶ κοντάκια,
ἔβαλα σ' ἀνοχύρωτα συνδρομητῶν θυλάκια
κι' ἐπέφερα, βρὲ Γιάννη μου, καταστροφὴν τοιαύτην
ποῦ πάντες ἀπεθαύμασαν τὸν τολμητῆριαν ναύτην.

Οὐχ ἦτιον ὅμως νᾶξερα ἐκ τῶν προτέρων, Γιάννη,
τὶ ὁ Σχοινᾶς ὁ ἄτιμος ἐπρόκειτο νὰ κἀνῃ,
ποτὲ δὲν θ' ἀπεφάσιζα ν' ἀφήσω τὰ νερὰ μας.
καὶ νὰ γυρίζω μόνος μου θρηνηῶν τὴ συμφορὰ μας.
Γ.— Ἡ ἀπουσία σου πολὺ μώκόσπισε κι' ἐμένα
π' ὁ πόνος μούγε, βρὲ Μαρή, τὰ στήθη μαζαμένα
κι' οὔτε μελάνι μ' ἄφησες, οὔτε χαρτὶ νὰ γράψω
κι' ὅπως τῶμερετάριζε τὸ Ρήγα μας νὰ κλάψω.

Μ.— Κι' ἐγὼ θρηνοῦσα μοναχὸς ποῦ σ' εὐτυχεῖς ἡμέρας
τῆς φεγγοβόλου δόξης μας, εὐρέθηκ' ἓνα τέρας
νὰ φαρμακώσῃ τὴ χαρὰ καὶ τὴ ζωὴ μας ὅλη,
μ' ἐν' ἀνανδρο πιστόλι.
Ἦταν' ἡ λύπη μου βαθεῖα κι' ἡ θλίψη μου μεγάλη
ὅταν μού τῶμηγύσανε
πῶς ἐδολοφονήσανε
τοῦ ἔθνους τὸ κεφάλι,
κι' ἀκόμα θὰ βρισκώμουνα σὲ κλάμμα καὶ σὲ θρηνο,
ἂν μετὰ τὸν Γεώργιον δὲν εἶχα Κωνσταντῖνο.

Μὲ τὸν καινούριον Βασιλῆ τὸ ἔθνος μας ἀλλάζει
Ναί, εἶν' αὐτός! Τὸ βλέμμα του τὸ λέει, τὸ φωνάζει.
πῶς ὀνειρεῖται ψηλὰ τὸ θρόνον του νὰ στήσῃ
καὶ τὰ βουβὰ τὰ μάσκαρα ἐκείνος ν' ἀναστήσῃ!
Νάτο τ' ἀκρόαστο σπαθὶ, νάτο καὶ τὸ τουφέκι
κι' ὁ Βασιλῆς μὲ τ' ἄλογο νάτος ἐκεῖ ποῦ στέκει!

Μερίαστε Τοῦρκοι νὰ διαβῆ, μερίαστε κι' οἱ Βουλγάροι.
Θέλημα εἶναι τ' οὐρανοῦ
κι' ὁ θρόνος δὲν εἶν' ἄλλουνοῦ
παρὰ τοῦ καβελλάρη!

Ὅγλήγορα θ' ἀναστηθῆς μαρομαρωμένη χώρα!
Ὁ Κωνσταντῖνος φαίνεται!
Τὸ παραμῦθι γένεται
πραγματικότης τώρα!
Τὸν καβελλάρη Βασιλῆ, περήφανα κυττάζω
κι' Ἑλληνισμοῦ ἀνάστασι στὸ βλέμμα του διαβάζω.

Λεβέντης καὶ στὸ βλέμμα του καὶ στὸ παράστημά του.
Κάθε ψυχὴ ἑλληνικὴ,
μεγάλῃ καὶ ἡρωικῇ,
μεθὰ μὲ τ' ὄνομά του.
Χρυσὲς ἐλπίδες μᾶς σκορπᾷ τὸ βλέμμα τὸ γοργὸ του,
καὶ σὲ χαρὲς ἀφάνταστες μᾶς φέρνει τ' ἄλογό του.

Γ.— Μὲ Βενιζέλο ὑπουργὸ καὶ Κωνσταντῖνο Ρήγα,
εὐρίσκομαι σὲ ἠθικὸ
ποῦ βλέπω τὸν Αὐστριακὸ
καὶ τὸν Ἰγγλέζο, μυῖγα.
Κι' ἂν πρῶτα ἤμουνα στραβὸς, τώρα μετροῦ τὸ φῶς μου
κι' ὅλος ὁ κόσμος, βρὲ Μαρή, μού φαίνεται δικὸς μου.

Τοῦ Βασιλῆ μας τ' ὄνομα μού δίνει τέτοιο θάρρος,
ποῦ θάβγω ν' ἀγωνίζομαι
χωρὶς νὰ συλλογίζομαι
ἐὰν ὑπάρχῃ χάρος.
Ἀθάνατος μού φαίνεται πῶς θάμαι στὸ πλευρὸ του,
ἀκολουθῶντας τὴν ὁρμὴ ποῦ θάχῃ τ' ἄλογό του.

Μ.— Ἔδωσ' ὁ Κωνσταντῖνος μας τέτοιο κουράγιο, Γιάννη,
π' ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκούς τὸν κόσμον νὰ σοῦ κἀνῃ,
παρὰ γιὰ πλοῖα, γιὰ σπαθιά, γιὰ μπάλες καὶ κανόνια.
Ποῖος νὰ τὸ φανταζώτουνε πῶς θάβροτουμε σὲ χρόνια
ν' ἀδημονοῦν οἱ γέροντες ποῦ λόγῳ ἡλικίας
δὲν συνετέλεσαν κι' αὐτοὶ στὴν πτώσιν τῆς Τουρκίας

Γ.— Λοιπὸν ἐκεῖ πῶγύριζες εἰκοσιδύο μέρες,
πῶς ἀκούσες τὰ πράγματα; Τὶ λένε γιὰ τὴ Σέρρες;
Κι' ἂν πῆγες ὡς διατητῆς στὰ κέντρα τὰ μεγάλα,
κατῶρθωσες τοῦλάχιστον νὰ πάρῃς τὴν Καβάλλα;
Βεβαίως γὰτὶ θᾶφες ποῦ λείπεις τρεῖς βδομάδες.
Μ.— Πῆγα στὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ σῶφερα κουρμιάδες.

Γ.— Στὴν Αἴγυπτο μωρὸ σκυλὶ πῆγες μὲ τόση βία;
Ἐγὼ ἔβρανα σέ τινος ὡς εἶσαι τὴ Σερβία
καὶ κλέψασαν τὸ μισὸν τῆς Ν. σάσας πρὸς Βουλγάρους.
Μ.— Ἐπῆγα κι' ἐπαράτορα στὴ Μπένγα μὲ γαϊδάρους
κι' ἐπῆγα καὶ τὸ Κάρσκι ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο.
μ' ἀνάθεμά τι ἔφερα! Κοίμας πῶσῃρα τῆς ἡμέρας!
Ἐπῆγα τὸ νύχτ' ἀπογες καὶ μέρες ἢ ὅποτε
δὲ φέρνουν ἄλλο διάφορο παρὰ χρεωκοπίες.

ΙΑΚΩΒΑΤΙΔΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

Κρίμα και στή; ἐλπίδες μου και στο ταξίδι κριμα !
Θαρρείς πως έγινα κι' ἐγὼ τοῦ Ζερβουδάκη θυμα !

Ἐπῆγα και στο Πόρτ-Σαίτ μιὰ Κυριακή μπονόρι
ἀλλὰ καθὼς ἀντίκρισα τοῦ Χαμηδιῆ τὴν πλώρη,
δὲν πρόφθασα συνδρομητοῦ τὴν πόρτα νὰ χτυπήσω
πὼ γύρισα στο Κάιρο μὲ τὸ ἔξπρες ὀπίσω.

Γ.— Τὼ γδες μωρὲ τὸ Χαμηδιῆ και τᾶ φησες νὰ φύγη ;

Μ.— Ὅλοταχὼς τὸ ἔβλεπα τὴ θάλασσα ν' ἀνοίγη
κι' ἐκεῖ πὼ συλλογιώμουνα τὴ διάλο θὰ γένω,
ὄλοταχὼς τρέχω κι' ἐγὼ και μ'παίνω μὲς τὸ τραίνο

Γ.— Στὴν Αἴγυπτο μὼ γύριζες, βρὲ τέρας, σὰ σαίτα,
κι' ἐγὼ ἐνόμιζα πὼς πᾶς νὰ πιάσης τοῦ Νικητᾶ
κι' ἂν ὅλοι τὸν παράτησαν, ἐσὺ νὰ τὸν συνδράμης
τὴ Σκόδρα νὰ γκορεμίσετε νὰ σκάστε τὰς Δυνάμεις,
ποῦ ἢ φοράδες ἔτρεξαν κι' ἐπέσανε κι' ἢ ἔξη,
ἀπάνου σ' ἓνα γέροντα ποῦ δὲν μπορεῖ ν' ἀνθέξη.

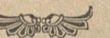
Μ.— Ἡ στάσις τῶν Δυνάμεων ἐμὲ μοῦ κάνει φρίκη.
Νὰ βγαίνουν ἔξη λέοντες νὰ πνίξουν τὸ ποντίκι,
πρὸς χάριν τῆς Ἀρβαντιᾶς, ἐνὸς λαοῦ βρὲ Γιάννη,
ποῦ μοναχὰ τὴ γλώσσα του νὰ τὴν ἀκούσης φθάνει !
Ἐνὸς λαοῦ ποῦ φέρεται ἀπὸ τὸ ἀρχαίους χρόνους,
κακοποιὸς και βάνανσος πρὸς ὅλους τοὺς γειτόνους.

Δικαιοσύνη Δύσεως μεγάλη και σπάνια !
Μ' αἶμα Μαυροβουνηϊώτικο νικᾷ ἢ Ἀλβανία
και μ' εὐζωνάκια Μπιζανιοῦ, ἑλληνικά θηρία,
δημιουργεῖται, κύριε, μεγάλη Βουλγαρία !
Μὰ τ' ἄδικο, εὐζῶνοι μου, ποσῶς μὴ σᾶς πτεήση !
Ὁ Κωνσταντῖνος μοναχὰ νὰ δέεστε νὰ ζήση !

Γ.— Πολὺ μὲ θλίβει, βρὲ Μαρη, και μὲ μορπιφικάρει,
ποῦ ὁ Νικητᾶς τίποτα δὲν ἔμεινε νὰ πάρη
μὰ γὰ νὰ τριψύουμε κι' ἐμεῖς τῶν ἰσχυρῶν τὴ μούρη,
γὰ πείσιμα ἕαν τοῦ δώσουμε λιμένα στο Ληξοῦρι.

Τὴ δυσμενῆς ποῦ φαίνεται γὰ τοὺς μικροὺς ἢ Δύσι !
Θέλει κι' ἐμᾶς τὰ μέρη μας νὰ μᾶς τὰ ψαλλιδίση,
και γράφει μέσ' τὴ νότα τῆς, χωρὶς φιλοτιμία,
πὼς οὐτ' ἀποζημίωσι θὰ λάβουμε καμμία,
και τὸ ψητὸ και τὸ γαχνί
ποῦ τρώει μῆνες ὁ Ζιχνῆ
κι' ὁ Ἴτζεδιν κι' οἱ ἄλλοι,
ἐμεῖς νὰν τὸ πλερώσουμε εἰς χρῆμα τοῦ Καψάλη.

Μ.— Ἐγὼ λοιπὸν τοῦ Φαραῶ τὴν χώραν διασχίσας
και συνεντεύξεις σοβαρὰς νὰ λάβω εὐτυχῆσας
μὲ πάντας τοὺς σημαίνοντας δικούς μας πατριῶτες,
Πυλαρινοὺς, Λειβαθινοὺς, Δειλήνηδες, Ἀσιῶτες,
ιδεᾶν ἐσχημάτισα τοῦ πράγματος τελείαν
και θεωρῶ ὑπαίτιον πολὺ τὴν Ἰταλίαν
σ' αὐτὰ ποῦ μᾶς συμβαίνουνε· κι' ἂν εἶσαι πατριώτης,
κάμε και σὺ μποῦκοτάζ εἰς τὸ ἐμπόριὸ τῆς.

Στὸ Ζαγαζίκι ποῦμουνα και στὴν Ἰσμαηλία,
τὴν τὰ ὁπῶς τὴ γένεται μ' αὐτὴν τὴν Ἰταλία·
κι' ἐκεῖ στὴν Ἀλεξάνδρεια ποῦν' τόσοι παραληδες
κι' ἀλέξανδρον ἐκάνανε παρῆα μ' Ἰταλίδες,
τὴν δὲν θέλουνε καμμιὰ· και χάριν τῆς πατρίδος,
ἐζήρουνε μποῦκοτάζ και εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος.

Γ.— Ἀγάπη ποῦ μᾶς ἔδειξε τὸ πόπολο Ρωμᾶνο !
Ἐγὼ μιὰ φοβόρκα βρὲ Μαρη, ποῦ γὰ νὰ ξεθυμᾶσω
καυγᾶ γυροῦ μ' Ἰταλούς νὰ κάμω γρίτσι, γρίτσι,
κι' ἂν δὲν πιτύχω ἄλλονε θὰ πνίξω τὸν Ἐνοῖτση.

Μ.— Τὴ βλέπουνε τὰ ματια μας στοὺς χρόνους τῆς προόδου !
Ζητοῦντες δίκαια λαῶν,
ἐχθρὸν διώκομεν σκαιὸν,
και γίνετ' ὁ Ἀμέλιο Ἀλήπασας τῆς Ρόδου !
Τὴ βλέπουνε τὰ μάτια μας και τὴ θάγδοῦν ἀκόμη
μ' αὐτὸν τὸν χωροφύλακα πὼστεῖλαν ἀφ' τῆς Ρώμης
νὰ προασπίση δίκαια λαῶν και ἐθνοτήτων
διὰ τῆς φυλακίσεως και τῶν βιαιοτήτων !

Γ.— Πὼς τὰ κρίνουν ἐκεῖ πέρα τὰ περὶ διανομῆς ;

Μ.— Κάπως ἄσχημα τὰ βλέπουν.

Γ.— Ἀσχημότερα ἐμεῖς !

Στὰ διάφορα ὁπαῖνια πὼξεφύτρωσαν στὴ μέση,
οὐτ' ὁ Γκέσφφ μοῦ γουστάρει, οὐτ' ὁ Δάνεφ ποῦ μ' ἀρέσει
ὅπως βγαίνουν και μιλοῦν·
και μ' αὐτὴν τὴν συμμαχία,
ὄλη μας τὴν ἡσυχία
οἱ συμμαχοὶ τὴν χαλοῦν.

Μ.— Μῶλεγαν γὰ τοὺς Βουλγάρους, πατριῶτες μερικοὶ,
πὼς μ' εὐτήνη τὴν ἀβάκα
ἐπαστήγαμε στὴν τζάκα
σὰν ἀθῶοι ποντικοὶ.

Ἄλλὰ τέλος, πάντων Γιάννη, ἄς σφαλίσουμε εἰρήνη,
ν' ἀνασάνουμε κομμάτι ποῦμαστ' ὅλοι σὰ σωρὸς,
κι' ὅ,τι χάριν τῆς πατρίδος ἐπιβάλλεται νὰ γίνη,
εἶν' ἀργότερα καιρὸς.

Μὴ βαρύνεσαι κολέα
τὸ σπαθὶ σου νὰ τροχᾶς
τώρα πῶχεις βασιλέα
ποῦ ἐμπνέει τὰς ψυχὰς
μὲ τὸ θέλγον ὄνομά του, κι' εἶναι πένθος τοῦ κρυφὸς,
στὴν Ἑλλάδα μας νὰ δώση τὸ μεγάλο τῆς τὸ φῶς.

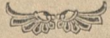

Αἰσιόδοξο σὲ θέλω
στρατιώτη μὲ στοργή,
τώρα πῶχεις Βενιζέλο
και παντοῦ θαυματουργεῖ.
Ἐλπίζε κι' αἰσιόδοξε
πὼς θ' ἀναστηθῆς ἐν δόξῃ
και θὰ λὲς μὲ περηφάνια σ' ὅποιον σὲ στραβοκουτᾶ,
Κωνσταντῖνος ἐγεννήθη και τὸ στέμμα του ζητᾶ !

Γ.— Τὸ γνωρίζω πὼς στο μέλλον, εἴτε θέλων εἴτε μὴ,
θ' ἀναγκάζωμαι νὰ βγαίνω κάθε λίγο στὴ γραμμῆ,
και πολλοὺς ἐχθροὺς γειτόνους διαρκῶς νὰ πολεμῶ,
ἀλλὰ τώρα ὁ καυμένος
εἶμαι λίαν κουρασμένος
και εἰρήνην προτιμῶ.

Εἶν' τὰ πόδια μου κομμένα, τὸ κεφάλι μου βαρὺ,
και νὰ κλείσης μιὰ εἰρήνη ὅπως, ὅπως βρὲ Μαρη.

Πολεμᾶω ἔξη μῆνες ! Θέλω νὰ ξεκουραστῶ,
παρὰ πάρε ὅ,τι λάχη και νὰ λὲς και φχαριστῶ.
Παραμπρὸς τὰ ματαλέμε ἂν κανεῖς μᾶς φορτωθῆ·
ἀπατάσαι
ἂν φοβᾶσαι
ἢ μαρροῦτῆ μὴ σωθῆ !

Μ.— Πὼς τὰ πέρασες, βρὲ Γιάννη, τρεῖς βδομάδες μοναχὸς ;

Γ.— Ἐνεκεν τοῦ Βασιλέως ἐπενθοῦσα δυστυχῶς,
και μὴ ἔχοντας καθόλου στο Ζιζάνιο δουλειὰ,
αἰσθανόμουνα τὸ πένθος πρὸ μεγάλο στὴν κοιλιὰ.
Μὰ κι' ὁ βόσκος ἀπὸ τὸ ἄλλο ἐμὲ πένθη ποῦσε
κι' ἂν δὲν κλείσομε εἰρήνη, χαθίκαμε μάση.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Εὐτυχῶς ἀπὸ ὑγεία ἐπεράσαμε καλά
ἐξεφύτρωσαν στοῦ Νάπιερ τριαντάφυλλα πολλὰ,

επαχύνανε κι' οί Τούρκοι σερνικί και θηλυκοί
κι' ο κοσμάκης τούς τυράει
π' ούτε κούδα τούς χωράει
οὐτ' ευρύχωρο βρακί.

Οί Τούρκοι ἀγαλίνωτοι στους δρόμους περπατάνε.
Μ.— Τι κάνουν ή χανούμησες;
Γ.— Καλά, σέ χαιρετάνε.
Μ.— Οί πρόσφυγες ;
Γ.— Έφύγανε για τὰ χωριά τους πάλι,
ἀλλά να δόση ο Θεός να μη μᾶς εἰσθουν ἄλλοι.

Ἀσφάλεια και τάξις
και φτώχεια θανασιτή.
Ἄποιονε κι' ἄν κωττάξῃς
ἀπένταρος ἐστί.

Και μέσα στᾶς ἐνδόξους τῆς νίκης μας στιγμᾶς,
εἰρήνη ἄν δὲ γίνῃ, ἀλλοίμονο σ' ἐμᾶς.

Γι' αὐτὴν διψᾷ ο κόσμος και γι' ἄλλο δὲν μιλεῖ
ἀφίχθησαν μ' ἀδείας ἐπίστρατοι πολλοί
κι' ἀφίκετο κι' ο Γρήσας,
σωστή λεβεντουριά,
γενναίως πολεμήσας
εἰς πλεῖστα μαγεργειά.

ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΙ ΚΛΗΡΩΤΟΙ

Μ' ὀλόθερη και πρόθυμη καρδιά
ποῦ τὴν φλογίζει ἄγια ἐλπίδα,
για κληρο καιρεβαίνουν τὰ παιδιὰ,
βοήθεια στὴν περήφανη πατρίδα.

Στοῦ λειβαδιοῦ τὴ γλύκα γεννημένα,
γιομάτα λεβεντιά, και τιμότητα,
θὰ μπουνε στὴ γραμμὴ συντροφευμένα
μὲ τὴν ἀγνή ἐλληνικὴ τους νιότη.

Ἀφήνουν τοῦ σπητιοῦ τους τὴ χαρὰ,
σ' ἄλλη χαρὰ να μπουνε πηδ μεγάλη
στολίζονται μὲ ὄπλα ἱερά,
μὲ στέμμα δοξασμένο στὸ κεφάλι.

Καλοτυγίζω τὰ χρυσᾶ παιδιὰ
ποῦ για χρυσὸ καλένονται στεφάνι
κι' ἡ δόξα θὰ τὰ φέρῃ.. πηδ ψηλά !
Ψηλότερα πολὺ κι' ἀπ' τὸ Μπιζάνι !

Σ' ΕΚΕΙΝΗ

Σὲ κόσμο μαγικὸ μὲ μύρια κάλλη,
σὲ κόσμο ποῦ δὲν γνώρισαν οἱ ἄλλοι,
σὲ βλέπω σάν τὸ λουλουδο ν' ἀνθῆς.
Και τὴν καρδιά ποῦ τρέμει μέσ' τὰ στήθηα
τὴ ρώτησα : καρδιά πέσ' μου στ' ἀλήθεια,
τὶ νοιώθεις, τὶ σοῦ λείπει, τὶ ποθεῖς ;

Κι' ἐκείνη μὲ παλμούς και μὲ τραγούδια
μου λέει : ἀπ' ὄλα τὰ ἔμορφα λουλούδια
π' ἀνθοῦν στὴ νέα πλάσι τὴ χρυσῇ,
ἤθελα τὸ καλλίτερο σιμά μου !...
Ἄχ ! Τὸ λουλουδι ποῦ ζητᾷ ἡ καρδιά μου,
...εἶσαι Σὺ !

ΣΤΟ ΓΡΗΣΑ

Φεῦ παρέστης, Γρήσα μου, γενναῖε στρατιώτα
ποῦ κι ἐν πολέμῳ ἔσπευσες γι' ἐτοάβηξες τὴ νότα,
και εἰς στιγμῆς ποῦ ἔβραζαν ἄλλωθεν στὸ Μπιζάνι,
ἠρωϊκὸς ἀνέβραξες τοῦ λόγου τὸ καλάνι.

ΟΙ ΣΥΜΠΕΘΕΡΟΙ

Οἱ καλοὶ μας συμπεθέροι, ὁποῦ λέγονται Βουλγάροι,
μὲ βοήθεια τῶν συμμάχων ἡ δουλειὰ τους σάν ἐγίνῃ,
ς' τούς συντρόφους τῶν ἀμέσως εἶπαν: Κάμετὲ μας χάρη,
«ξεμπερδεῦτε ὅπως-ὅπως, για να κλείσουμε εἰρήνη.»

«Τώρα ποῦ τὸ γάϊδαρό μας για καλὰ ἔχουμε δέσει
«Δώσὲ μας τὸ Μοναστήρι σ' τὴ στιγμὴ κυρὰ Σερβία
«κι' ἡ Ἑλλάς νησιὰ καμπόσα ἄς ἰδῆ ξανὰ μὲ φέσι !
«και μιλιὰ καμμιὰ μὴ βγάξῃ σ' τῶν Δυνάμεων τὴ βία.»

«Τὴ Σκιορδόπιστὴ σου Σκόδρα,ξέγραψε γέρω-Νικήτα
«βλέπωντας πῶς τῆνε θέλουν γι' Ἀλβανούς καλαὶ Δυνάμεις
«εἶσαι σὺ πολὺ φαφούτης για να φᾶς μιὰ τέτοια πῆττα
«κάτσε ἡσυχος στ' αὐγὰ σου, κι' ἄλλο τίποτε μὴν κάμῃς.»

Ἄναιδῶς φωνάζουν τέτοια, οἱ καλοὶ αὐτοὶ συμμάχοι.
Πειδ καλὰ ἔστῃν ἀγκαλιὰ μας να κρατᾶμε σκαντζοχέρους !
κι' ὄχι αὐτοὺς ὅπου γινῆναν βάρος σ' ὄλων τὸ στομάχι
ἀγκαζὲ να τούς βαστᾶμε, να τούς λέμε συμπεθερούς !

CHEF.

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΣΤΟ ΝΙΚΗΤΑ

Ρήγα Νικήτα νικητὴ
να μὴ λυπᾶσαι σφόδρα,
ἐὰν τῆς γῆς οἱ δυνατοὶ
σ' ἀρπάζουνε τὴ Σκόδρα.

Και ἄν παθαίνῃς τώρα σὺ
ἀπὸ τυράννους ἤτιτας,
μὲ δόξα μένεις περιση
ἀθάνατος Νικήτας !

Ἄν δὲν ἀλλάξουν οἱ καιροὶ
δίκηο να βασιλεύῃ,
Εὐρώπη τέτοια, βρωμερὴ,
ὄλους θὰ μᾶς παιδεύῃ.

Συμφέρο μόνο ταπεινὸ
πολὺ τὴν ἠλεκτρίζει,
κι' ἔχει σκοπὸ παντοτεινὸ
μικροὺς να στραγγαλιζῇ.

Γύρε σ' τῆς δάφνης σου βαρειά
κ' Εὐρώπης ἀτιμία
βλέπε κι' ἔχε παρηγοριὰ
τὴν ὑστεροφημία.

ΜΠΟ-Ι-ΚΩΤΑΣ

Ἄφοῦ οἱ τέως ἀδελφοὶ
και γκαρδιακοὶ μας φίλοι,
μᾶς ἐρριχτήκαν στὰ γερά
σὰ λυσσιασμένοι σκύλοι,

και μᾶς κρατοῦνε τὰ νησιὰ,
και τῆς Ἡπείρου μέρη
θέλουν να βάλλουν σ' Ἀλβανῶν
τὸ σιχαμένο χέρι,

ἐν ὄπλον μένει στους μικροὺς
ἡμᾶς και ἀδυνάτους,
μποϊκοτάζ να κάμουμε
στὰ ἐμπορεῦματά τους.

Μόνο μὲ τέτοιον πόλεμο
θὰ δώσουμε σπαλιόρα
σὲ ὄ,τι βγάξει ἡ γνωστὴ
τῶν Ἰταλιάνων χώρα.

Κι' αὐτὸ ἄν γίνῃ, σβύνουνε
ἀπ' ὄλα μας τὰ ψώνια,
ἐν πρώτοις τ' ἀπαραίτητα
ἐκεῖνα μακαρόνια,

ἡ παρμεζάνα τὸ τυρὶ,
τὸ βοῦτυρο, ἡ σκουῦπες,
τὸ ῥύζι, τὰ μανεστρικὰ
και τόσες ἄλλες σοῦπες,

κουβάρια, γνέματα πανιὰ
νοπέλα Μποραλίνα
ὄπερες, μελοδράματα
και κάθε μπαλαρίνα.

Τέτοιο κι' ἐγὼ μὲ ποῦ στὰς
πιστώσ θ' ἀπλοῦθῃ
και Ἰταλίδα πανερά
καμιά δὲν θὰ φιλῶ

Μὰ σάν μου τῆνη στὰ κρεσσὰ
μὲ κάποια ν' ἀνταμῶσω
θὰ λύσω τὸν ἀποκλεισμό,
φιλὰ να τὴν φορτώσω.

Και θὰχω στὴ δουλειὰ αὐτὴ
ὡς συνεργόν, ἐλπίζω
τὸν φίλον Ὁραιοπαθῆ.
(δι' ἄλλον δὲν φροντίζω.)
ἄν και γνωρίζω, πρόθυμοι
πολλοὶ πῶς θὰ βρεθοῦνε
για μιὰ τέτοια συνδρομὴ
τὴ σκούφια να πετοῦνε.

CHEF

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΣΤΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟ

Φεύγα τὸ πρόσωπο τῆς γῆς
ἀπάνω της μὴ μένῃς
τέρας θεοκατάρατο
ἐπαίσιε φονιά !

Προδότη τῆς πατρίδος σου,
στίγμα τῆς οἰκουμένης,
πῶπλήγῳσες κατὰκαρδα
τὸ Ἔθνος μ' ἀπονηὰ !

Κατηραμένη ἔχιδνα
μὲ ἰοβόλο στόμα
ἔχυσες τὸ φαρμάκι σου
στοῦ Ἔθνους τὴ ψυχὴ,

ὄταν νεκρὸ ἐξάπλωσες
τοῦ Βασιλεῖα τὸ σῶμα
σ' ὄρες χαρᾶς μεγάλης
και δόξης ἐποχὴ !

Τὰ δάνερα, οἱ στεναγομοὶ,
ὁ πόνος, ἡ λαχτάρα,
αἰώνιον ἀνάθεμα !
σὲ σένα και κατὰρα !

Θρέμμα τοῦ Ἄδη σκοτεινὸ
ξέβρασμα τῆς Γεαίνης
φεύγα τὸ πρόσωπο τῆς γῆς
ἀπάνου της μὴ μένῃς !

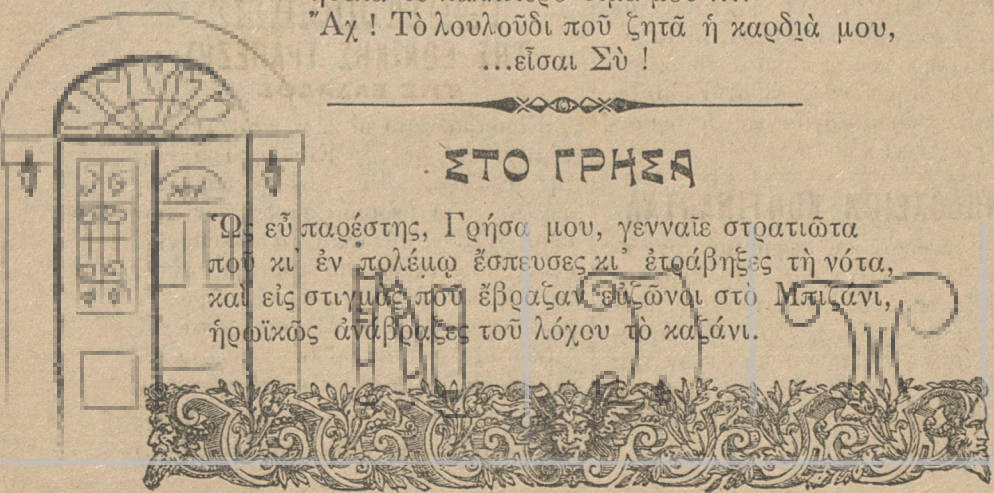
Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡρθανε λοιπὸν τὰ βάρη
και τὰ κόκκινα τ' αὐγὰ,
ἔχει παῦσει πᾶσα ἐρις,
σταματᾶνε κι' ο Δευτέρης
μὲ τσοῦ Τούρκους τὸν καυγᾶ.

Μόνος του τὸ εἶδε πλέον
κι' ο Σεφκέτης ὁ τρανὸς
πῶς τὰ ν ἄ σ κ ε λ α μονάχα
φαίνεται ὁ οὐρανὸς.

Ἄν Χριστόγεννα ἐμάμαν
τὰ παιδιὰ μας στὸ βουνὸ
μὲσ' τὰ κρύα, μὲσ' τὰ χιόνια
ἀγκαλιὰ μὲ τὰ καυγᾶ,
τὴ Δαμπαρὴ θ' ἀπαυθοῦνε
κι' ἐν ἀνέσει θὰ γενθοῦνε
ὁ βέλων τῶν ἰπῶν

Μ' ἄν ἡ δόλιος τοῦ Δάνεφ
εἶναι κρύους σὸβαροῦ,
(ἀλλὰ μῶχουν πῆ πῶς πάντα
ταμπουρλίζει κουτουροῦ)

ΔΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΙΘΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Εάν όμως όπως είπα έχει κύρος σοβαρό, μεσ' την εποχή του θέρους με Βουλγάρους συμπεθέρους νέο θάχουμε χορό.

ΝΟΝΟΙ !!

Νονοι! Όσοι βαφτίσια θε να κάνετε τώρα μ' αυτην την ευκαιρία, τ' αρσενικά δευτέρη να τα βγάνετε, τὰ θυληκά Έλε υ θ ε ρ ί α.

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Απεβίωσεν εν Ροστοβίω της Ρωσίας εν ηλικία 54 ετών, ο αγαπητός μας συμπολίτης Ιωάννης Φραγκόπουλος.

Ο πρόωρος αυτού θάνατος, κατέλυσε βαθύτατα την ημετέραν κοινότητα, ητις πολλάκις εσχεν άφορμήν να γνωρίση τὰ ευγενή και πατριωτικά του αίσθήματα.

Φίλεργος εις ήμερον, όπως πάντες οι μεγάλοι βιοπαλαισταί της Νήσου κατώρθωσεν και εαυτόν να αναδείξη και εις πλείστοις συμπατριώται του να φανή χρησίμος.

Ως οικογενειαρχής απέδειξε φιλοστοργίαν άπαρέμιλλον, αναθρέψας τὰ τέκνα του έλληνοπρεπέστατα.

Συλλυπούμεθα βαθύτατα την σύζυγον, τὰ τέκνα και λοιπούς του πολυκλαύστου συγγενείς.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Απήλθον και οι ένταυθα καταφυρόντες πρόσφυγες, απήλθον πλήρεις χαράς, ου μεταβαίνουσιν εις τὰς εστιάσ των, ουχί πλέον μοχθούσας και τυραννουμένας υπό τον βαρύν Τουρκικόν ζυγόν, άλλ' απηλαγμένας από τὸ βαδὸν σκότος του φόβου και από την επί πενταετία έτη άπειλοῦσαν πάντοτε την κεφαλήν των μάχαιραν τοῦ τυράννου.

Εδρασκουσι πλέον την χώραν των ουχί ορφανήν, άλλ' εν τῇ μητρικῇ ἀγκάλῃ σφικτά ἀγκυλισμένη, εν τῇ ἀγκάλῃ εκείνη την όποιαν επί τόσα έτη μάθρα και σοικιενὰ ἐπόθησαν.

Ναι μεν θὰ εὔρωσι τὰς οικίας των κατεστραμμένας άλλα δὲν θὰ εὔρωσι την κατοικαίονίαν και την άδικίαν βασιλευούσας, αὔτινες επί τόσους αιώνας τοὺς έβασάνισαν. Ναι μεν θὰ εὔρωσι εὐρίπεια επί εὐρείων, άλλα δὲν θὰ εὔρωσι την πυγμὴν του τυράννου προβάλουσιν άπειλητικὴν ἀνὰ πάν βήματα.

Πλὴν όμως όλων αυτῶν τῶν αγαθῶν άνω θὰ εὔρωσι εις την έλευθερωθεϊσαν χώραν των, φεύγοντες ἐπεὺθεν εἰσὺν μετ' εαυτῶν κάτι τι πολυτιμότερον πάντων τῶν άλλων, τὸ όποιον πρὶν ἢ πατήσων τον πόδα των επί ελευθέρου Έλληνικοῦ εδάφους πιθαρὸν να μη τὸ εἶχον τόσον ζωηρόν φέροντες, λέγον, ἐντεῦθεν εἰσὺν ζωηρότεραν συναίσθησιν, ου πατρις αυτῶν εἶναι ἡ Έλλάς ου καταγονται εκ τῶν ανδρῶν εκείνων οὔτινες εδόξασαν τὸ Έλληνικὸν όνομα διά του πνεύματος των, οὔτινες μετέδωσαν τὰ φῶτα και τον πολιτισμὸν εις τοὺς ισχυροὺς λαοὺς της δύσεως.

Η μακαρίστος δουλεία, η άμάθεια εις τὴν τὸν εἶδισιν ἢ βάρβαρος Τουρκικὴν χροιαχὴ και ὁ φόβος του θανάτου τοὺς περιέγαγον εις τουαύτην κατάσταση, ώστε δὲν ετόλμων να εἰπωσιν ου εἰσὺν πατριδα, δὲν ετόλμων να εἰπωσιν ου εἶναι Έλληνες.

Απεχόρονται λοιπὸν τώρα ουχί όποιον ήλθον με κεκλιμένην την κεφαλήν, άλλ' διεπρήσαντο, ου εἰσὺν πατριδα ένδοξον και πεπολιτισμένην.

ΕΦΕΛΙΑ ΔΗΜΟΣΤΡΕΨΕΙΣ

Αξιοτίμη κ. Διευθυντά

Επειδή πληροφοροῦμαι ουτι τινες, άγνωστίθεν κινούμενοι, διέδωσαν ουτι εγὼ λαμβάνω βοήθημα παρά της επί της περιθάλασσος των οικογενειῶν των έπιστροφῶν Έπιτροπῆς νομίζω ουτι μου επιβάλλεται να διαφενέσω του το κατηγορηματικώτατα διότι ουδέν τοιούτον βοήθημα ελαβον.

Αφορμὴν δ' εν τούτου λαμβάνων, δηλώ μετὰ λύπης μου ουτι, ένω εγὼ ὁ προστάτων διά της άτοιμικῆς μου εργασίας τέσσαρας γυναίκα, δὲν λαμβάνω τίποτε, άλλοι άπειραντίας συγχωροί μου, εισοδηματικῶν και εἰσροτες καταθέσεις εις Τραπεζὰς ως π. χ. ιατροὺς και ιερεὺς και πλείστοι άλλοι, κριθέντες υπό της Έπιτροπῆς ως άποροι και πτωχότεροι εμού, λαμβάνουσιν μηνιαίως τὸ βοήθημα.

Μετ' ἐπιλήψεως

Αλέξιος Διβ. Χαριτάτος.

Εν Ἀγκώνι Θεσσαλίας 2 Ἀπριλίου 1913

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Τὸ Ζιζάνιον δὲν ἐξεδόθη από της 2 Μαρτίου εἵνεκεν λόγων υγείας του κ. Μολφέτα, οὔτινες ήνάγκασαν αυτόν να άπουσιάζῃ υπό τότε μέχρι σήμερα.

Μετὰ διαρκή άνομβρίαν ολοκληρώου αγεδὸν μηνὸς άπεφάσισε επί τέλους να βρέξη, και από της παρελθούσης Τριτης μέχρι της Πέμπτης έβρεχε κατά διαλείμματα.

Εν τῇ πόλει δὲν έβρεξε τόσον ὅσον εις τὰς επαρχίας όπου ήσθάνοντο την άνάγκην αυτού περισσότερον.

Ηπειλήθη ἡ καταστροφή τῶν άμπέλων και τῶν γεννημάτων εκ της άνομβρίας.

Κεκλεισμένης οὔσης της εκκλησίας του Σωτήρος, ἡ επίσημος άκολοῦθία του Έπιταφίου θὰ τελεσθῇ εις τον Ἀγ. Σπυρίδωνα, μετὰ τὸ τέλος της όποιας θὰ γίνη ἡ εκφορά ἀνὰ την πόλιν κατά τὸ σύνηθε.

Ανεχώρησεν εντεῦθεν άποσπασθεῖς εις την χωροφυλακὴν των Ιωαννίνων ὁ ύπαξιωματικὸς της χωροφυλακῆς κ. Α. Τσολάκος.

Προσέχρονται αἰσρόοι οι κληρωτοὶ και τῶν δύο ήλικιωῆ ἵνα κληρωθῶσι εν τῷ ένταυθα στρατολογικῷ γραφείῳ.

Η Ἀχαϊκὴ άτμοπλοία μᾶς παρέχει μιάν λαμπράν και μοναδικήν εὐκαιρίαν.

Τὸ άτμόπλοιον της εταιρείας ταύτης «Τάσσο» θὰ αναχωρήσῃ εντεῦθεν δι' Ἅγιον όρος την 9ην Ἀπριλίου θὰ φθάσῃ δὲ εκεί την ήμέραν του Πάσχα.

Διατροβίει παρ' ήμῶν ὁ εἰρηικός συμπολίτης κ. Πέτρος Α. Μεταξᾶς μετὰ της συζύγου του κομῆσης Καπνίσση.

Διαμένων εν Ρωσσίᾳ ὁ κ. Μεταξᾶς, κατήλθεν όπως ύπρησῆσῃ εις τον στρατὸν και ἐπληρώθη ελαφρώς εν Χίφ.

Επί δύο ολοκληρώους ήμέρας άπησχόλησε τὸ Πλημμελειοδικεϊον ἡ δικη Φραγκοπούλου και Λευκοκίλου κατηγορουμένων υπό της Βαρβάρας Δαμιανοῦ Φραγκοπούλου επί φόνου ἐξ άμελείας του δεκαετραετοῦς υιοῦ της Νικολάου, επισυμβάντι εν τῷ εἰργοστασίῳ των προὸν δύο περιῶν μηνῶν.

Τὸ Δικαστήριον ήθώωσε τον Νικόλαον Φραγκόπουλον ως μη άναμηνυόμενον εις τὰ του εἰργοστασίου.

Εκήρυξε δὲ ενόχους τον Νικόλαον Λευκοκίλον εἰργοστασιάρχην και Παν. Λαμπύρην ἢ Μπουλελήν άρχιεργάτην, και κατεδίκασεν αυτούς εις τρίμηνον φυλάκισιν.

Ζητηθεῖσιν όμως της άναστολῆς της ποινῆς και γενομένης δεκτικῆς της προτάσεως άπέδησαν ελευθέρου.

Όσον άφορᾶ την χρηματικὴν άποζημίωσιν, τὸ Δικαστήριον κατεδίκασε τοὺς διευθυντάς του Εργοστασίου να πληρώσωσι εις την ήμετέρα τὸ μεν πρῶτον εἶος ἀνὰ δέκα δραχμάς μηνιαίως, τὸ δεῦτερον εἶος και από του τρίτου μετρί τομιακοντᾶ εἶος ἀνὰ 30 δραχμάς μηνιαίως.

Οἱ καταδικασθέντες άνήρσαν την άπόφασιν ενόπιον του Ἀρχιέπιταφίου.

Απεβίωσεν εις Σπῆλια ὁ αγαθὸς οικογενειαρχής Νικόλαος Βιάκος διατε-

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ—Διαψεύδεται ἡ απόβασίς εις τὸ Καστελόριζον.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ—Διαψεύδονται αἱ Σερβοβουλγαρικαὶ συμπλοκαὶ εις τὸ Ἰστίπ.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ—Ἀρχιεπαναστάτης Ἀρμένιος μετὰ άτμοπλοίου πλήρους όπλων και πολεμοφοδίων έπειράθη απόβασιν εις Γιουμουρταλικ ἔναντι της Ἀλεξανδροέτας. Οἱ Ἀρμένιοι όμως άντέστησαν.

ΒΙΕΝΝΗ—Ἡ Βουλγαρικὴ συμμαχία θὰ διαλυθῇ μετὰ την ύπογραφὴν της εἰρήνης.

Ἡ εἰδησις αὔτη επροξένησε δυσφορίαν εν Λονδίνω.

ΣΟΦΙΑ—Ἡ εἰδησις περὶ συγκεντρώσεως Έλληνοϊκου στρατου εις Μακεδονίαν προξενεῖ μεγάλην συγκίνησιν εις την Βουλγαρίαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Οἱ Τάιμς κρίνουν ουτι εἶναι πολὺ μακράν ἡ άποκατάστασις των πραγμάτων εν τῇ εἰ, γὺς άνατολῇ Στηρίζονται δὲ κρίνοντες τοιουτοτρόπως, επί των υφισταμένων διαφορῶν των συμμαχῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ—Τὸ ζήτημα των νοτίων συνόρων της Ἀλβανίας άποσχολεῖ τὰς Δυνάμεις.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος γράφει κατά της Αὐστρίας και Ἰταλίας και υπὲρ της Ελλάδος.

ΚΕΤΙΓΝΗ—Ὁ Βασιλεὺς Νικήτας ετοιμάζει προκήρυξιν εις τον λαόν δηλών ουτι μετὰ την άποχώρησιν του Σερβικοῦ στρατου άναγκάζεται να εἰγκαταλείψῃ την Σκόδραν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ—Ἡ Βουλή συνέρχεται την 5ην μεταμεσημβρινήν. Ψηφίζονται διάφορα νομοσχέδια αναβάλλονται όμως πολλά ως και τὸ της Βασιλικῆς επικυρωσῆσεως και τὰ τηλεγραφικᾶ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Εκ Βιέννης τηλεγραφοῦσιν εις τοὺς Τάιμς ουτι εἰπετάθη επιφόβως εσχάτως ἡ έντασις των Σερβοβουλγαρικῶν σχέσεων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Αγγέλεται ἡ συγκέντρωσις Σερβικῶν και Βουλγαρικῶν στρατευμάτων εκατέρωθεν του Ἀξιοῦ.

Ελπίζεται ουτι θὰ άποσοβηθῇ ὁ καταστρεπτικὸς σπαραγμὸς, καιτοι ἡ Σερβία θὰ ζητήσῃ άναθεώρησιν της Σερβοβουλγαρικῆς συνθήκης ἠτις άποβλέπει κατ' εξαίρεσιν επί της Βουλγαρικῆς γραμμῆς Μοναστηρίου Περλεπέ και Ὁχρίδος άτινα εἶναι υπόχρεως ἡ Σερβία διά της συνθήκης να παραχωρήσῃ εις την Βουλγαρίαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Ἡ πρεσβευτικὴ συνδιάσκεψις άπεφάσισε όπως χορηγηθῇ δάνειον εις τὸ Μαυροβούνιον εκ 30,000,000 φράγκων ἵνα εἰγκαταλείψῃ την Σκόδραν.

Τὸ Μαυροβούνιον όμως επιμένει διά την Σκόδραν, άρνούμενον την άποζημίωσιν.

λέσας Τελωνεακὸς υπάλληλος. Συλλυπούμεθα την οικογένειαν.

Απεβίωσε προὸν ήμερῶν εν Ληξουργίᾳ, ὁ αγαθὸς και φιλόστοργος οικογενειαρχής Κωνσταντῖνος Διβάσης πλοίαρχος. Συλλυπούμεθα τοὺς συγγενεῖς.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ εναντι του Ἁγίου Γερασίμου εὐρύχωρος οἰκία Ν. Μήλα. Πληροφορία παρά τῷ ιδιοκτήτῃ

— Από σήμερα Σάββατον αρχίζει τὸ τακτικὸν δρομολόγιόν της, ἡ συμπληρικὴ μας «Πύλαρος».

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΟΝΤΙΝΑΝΤΑΪ ΤῸ μοναδικὸν και παλαιότερον ξενοδοχεϊον του Πετταίου. Προσθίματα τον ενήλυρησῆσιν και άπαστάσαν πάντοτε ἐκ καθαριότητος και τιμῆς.

Μὴ φεισθέντες δαπανῶν οι διευθύνοντες τὸ Ξενοδοχεϊον, ανεκάθισαν τούτο εσχάτως τελειώτατα, και τὸ κατέστησαν άνώτερον των Ἀθηναϊκῶν υπό πᾶσαν ἐποχιν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰδοποιούνται οι κ. κ. κάτοχοι άνωθῶν μετοχῶν της Έθνικῆς Τραπεζῆς της Ελλάδος, ουτι εξαντληθέντος του φύλλου των μερισματοποιείσεων των μετοχῶν τῶν εἰρησθέντων εκ της άνωθῶν μετοχῶν ἵνα λάβωσιν εἰσὺν τὸν νέον φύλλον των μερισμάτων, ἵνα λάβωσιν εἰσὺν τὸν νέον φύλλον των μερισμάτων, ἵνα λάβωσιν εἰσὺν τὸν νέον φύλλον των μερισμάτων, ἵνα λάβωσιν εἰσὺν τὸν νέον φύλλον των μερισμάτων.